

Kapitola 3

Hodnocení na úrovni žáka

Výkon žáka je v České republice hodnocen širokou škálou nástrojů sahajících od externího hodnocení po každodenní hodnocení ve třídě. Všichni žáci jsou hodnoceni v průběhu celého školního roku ve všech předmětech. Žáci jsou hodnoceni jak ústně, tak prostřednictvím školních testů a zkoušek. Jsou hodnoceni známkami od 1 do 5. Hodnotící kritéria a postupy jsou definovány školou. Na konci základního (a povinného) vzdělávání nejsou zadávány externí národní závěrečné zkoušky. Naopak závěrečné zkoušky na konci středního vzdělávání jsou povinné. Jsou to maturitní zkouška a závěrečná zkouška s výučním listem. Od roku 2011 mají maturity společnou národní standardizovanou část. V současnosti je zaváděno plošné národní standardizované testování v 5. a 9. ročnících základního vzdělávání, a to z českého jazyka, cizího jazyka a matematiky. Hlavním přínosem je skutečnost, že v České republice je hodnocení vnímáno jako součást profesní role učitelů. Dalšími pozitivy jsou existence externí dimenze v hodnocení a zvýšená pozornost zaměřená na výstupy vzdělávání žáků. Existují nicméně výrazné výzvy týkající se efektivního hodnocení žáků. Patří sem tradiční přístupy k výuce a hodnocení, počáteční stadium hodnocení pro učení, obavy ze současných přístupů k sumativnímu hodnocení, nedostatečná konzistence hodnocení žáků napříč školami a třídami, potenciální rizika národního standardizovaného testování, malá interakce mezi učiteli ohledně hodnocení žáků, nedostatečná pozornost věnovaná hodnotícím dovednostem při přípravě učitelů a omezené informace poskytované rodičům a zákonným zástupcům.